

కుంటి సాకుతో తాళిని
విగతాళి చేసే భ్రష్టులకు
... బాధా సర్పద్రష్టుల
బదులు!

MOYSIM

అక్కోటికి అమ్మోటికి

పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి

కథ గురించి నేను....

'అరడికోకోమ-అమెకోసిడ' కథకి రచన నా అనుభవాల పరిధిలోకి వచ్చిన ఓసం ముదన.

నాకు తెలిసిన ఓ అమ్మాయి తన జీవితంలో ఎదుర్కొన్న వేడు అనుభవం నన్నెంతగానో కబెర్లించి, నామనసును పట్టి కుదిపించి, పెళ్ళియి అత్తవారింట ఎన్నో అశలచో అడుగు పెట్టిన ఆ అమ్మాయికి 'ఫిచ్చో' పంపున్నాయన్న కారణంగా కాళ్ళ పారాణి తడి ఆరీ అరకముంబే నాళ్ళ వీదరింపులకు, భిత్తాలలకు గురై తిరిగి పుట్టింట వదిలిపెట్టబడింది.

ఓ పక్క తన అనారోగ్యం, మరొకక్క కష్టాల్లోను, సుఖాల్లోనూ జీవితాంతం తోడునీడగా ఉంటానని అగ్నిపాక్షిగా పరికిన భర్తనిరాదరణ, అనారోగ్యం సోకుతో అత్తగారి అరళ్ళు, ఇంకో పక్క మళ్ళీ కన్నవారి గుండెంమీద కుంపటిగా మారానే అన్న వ్యధ కృంగదీస్తుంటే మానసికంగా ఎంత విత్రవధ అనుభవించి ఉంటుందా అమ్మాయి. ఆ అమ్మాయి వచ్చని జీవితం మోడువారినట్లైనా? ఆమె మార్కెట్ నిండుజీవితానికి గండి పడినట్లైనా? కుంటే సోకుకు ఆమె బలయినట్లైనా? ఆమె జీవితానికి పరిష్కారం ఏమిటి??

శ్రావణలకు సమాధానమే ఈ కథ ముగింపు.

—పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి

అరగంట క్యూలో నిలబడి, సినిమా హాల్లోకి వెళ్ళడానికి టికెట్ సంపాదించుకుని, ఫస్ట్ క్లాస్ గేటువైపు గబగబా నడవబోతున్న రమేష్ హఠాత్తుగా కరెంట్ షాక్ తగిలినట్టుగా అగిపోయాడు. కళ్ళు రెప్పలు అల్లార్చడం మరిచిపోయాాయి.

నిముషంముందు ఫియేలరు ఆవరణలో అగిన కారులోంచి పొలికెళ్ళ వయసున్న ఒక యువతి దిగింది. ఆమె వేరుల్లో ఏడాది పయసున్న పాప ఉంది! దూదిలో వేసిన బొమ్మలా తెల్లగా, బొద్దుగా మృదుత్వం తోణి కిసలాడుతూ ఉన్న ఆ పాపకు అంతకంటే తెల్లటి ఫాక్ తొడిగి ఉంది! మెడలో పులిగోరు బంగారు గొయసుంది, చేతుల్లికి బంగారు ఒత్తు, వేళ్ళకి బంగారు ఉంగరాలు, కాళ్ళకి వెండి గజ్జలు - చూడగానే ఏ కోటిళ్ళరుడి గారం కూతురో అన్నట్టుగా ఉంది.

రచయిత్రి చిరునామా
పోల్కంపల్లి శాంతాదేవి
కృష్ణదేవరాయ హిల్స్
వనపర్తి 509103
మహాబూబ్ నగర్ జిల్లా

ఆ పాపని ఎత్తుకొన్న అమె ఫరీదైనట్టు వీరలో, ఒంటిమీద అంతకంటే ఫరీదైన నగంలో చూడగానే గొప్పధనవంతురాలని తెలిసిపోయేట్టుగా ఉంది. ఇళ్ళక్కం తెచ్చిన అందంలో కాక తన సహజసౌందర్యంతో మట్టుపక్కం ఉన్నా అయి స్కాంతంలా ఆకర్షిస్తుంది. అమె పెదవుల మీద విరునవ్వు, ముఖంలో ప్రసన్నత అమె ఎంతో సంతృప్తికరమైన జీవితం గడుపుతున్నట్టుగా చెప్పక వెబుతున్నాయి.

రేణుకకి మళ్ళీ పెళ్ళి వేశారని విన్నాడు; కాని, ఇంత శ్రీమంతుల సంబంధం ఏనా వేయగలిగారు?

రమేష్ కి ఒక్కసారి రేణుకని వరుకరించానని పించింది, అయి అడుగు వేశాడు.

పాంసీసా, పాప తడువుకోంటే చూల్చాలని బట్టులూ ఉన్న బాస్కెట్ రేణుకని వగిన అయూలో కలిసి హోల్లువైపు అడుగులు వేస్తున్న రేణుక.

''చూస్తున్నావా రేణుకా?''

మీకే అప్రదిష్ట, మీరప్పు వెళ్ళింది గుండము.

"ఈ తల్లిదండ్రుల నొక్కడ మోస్త్రాను తల్లి, తప్పు దాని తల్లిని పదివరకు పంపిస్తాను."

"పంపితే ఇకలాదా ఏమిటి?"

"అనువద్య కావచ్చును? సామ్యుకోగిలో నా కౌటును జీవితం నాకుం కానిచ్చును."

ఎందుకు రోగు నిరీక్షణకార్యం. ఇదే రోగం తన భర్తకి వస్తే అడుగు ఇలాగే వదిలిపోవచ్చు.

ప్రయత్నించేదా? అలావస్తే సమాధింహర్షిస్తుందా? సంపదాకుం ఒప్పుతుంటుందా? రోగిష్టివల్ల కారణం తో ఒక ముగాడు భార్యను వదిలి వెళితే సమాధిం తరచి పెట్టగా తన పట్టును. భర్త శాస్త్రాలు తనలే తన పట్టు. అతడికి పట్టువచ్చి మరీ ఒక ఇంటి వాడని వెయ్యడం కోసంపోయింది వస్తాను అదే పట్టు తల్లిదండ్రులు. ఇదే న్యాయం.

మరునాడు సాయంకాలంకల్లా రోగు తండ్రిని పెద్దగా ఇచ్చి రిస్పాండవడమూ జరిగింది. జరిగింది వెళ్ళి మీ పట్టును మీరు తీసుకుపోండి అని తల్లికొడుకులు ఏక కంఠం తో వెళ్ళడమూ జరిగింది.

"మనుష్యులై పుట్టారే రోగాయా, తొట్టులూ రోగా? కాస్త ముస్తే వేసినంత మూలాన సంబంధాలే తెంపేసుకోవాలా? ఇదేనా భార్య భర్తం అను బంధమంటే? ఇదేనా వారుగా? పాలింపేయి పోసి పట్టును మీ వేయల్లో పెట్టాను. పెట్టినప్పుడు ఆ పట్టు మంచి వెళ్ళలు మీది. మూకేమి సంబంధం చేయి. అన్నాడు తండ్రి రఘురామయ్య.

"సామ్యు రోగిని మా సాగానికే కట్టి సంబంధం లేదంటే ఏలా?" గయ్యమంది కాంతమ్మ.

"పెళ్ళాకే ముందు లేని రోగం ఇప్పుడు వచ్చింది అంటే దానికే బాధ్యత మీదేకాని, మూడి కాదు," అన్నాడు రఘురామయ్య.

"పెళ్ళాకే ముందే ఉంటుంది ఆ రోగం. ఆ కంఠం దాని మా వాడి గొంతుకోసింది వాంక పెళ్ళాయ్యాకే వచ్చింది బొంతుతున్నా?"

హోరాహోరీ హాస్యం జరుగు నీగింది.

మిత్రులతో అద్దెమంతుల్లు రాజారావు గొంతుని వచ్చాడు.

అతడి భార్య కృష్ణవేణిలో రోగుకి మంచి స్నేహం ఉంది.

రోగును పుట్టించి పంపేయాలన్న నిర్ణయం రాజారావుకు వాలా వారుగాంక కనిపించింది.

"భార్యని పుట్టించి పంపేయాలన్న నిర్ణయం తీసుకోవడం వాలా తంకే, రామేశ్వగారు, మరీ తన సామ్యుకోగిల్లు తీమా మీదే, సజీవ, రోగి దిమ్మూరిని వేళం తో పట్టించి, తల్లిదండ్రులతో కలుపు చేయి. తొలిభార్య క్షమాకాలు తుడిచి వెళ్ళుకోవాలి ఒక్కొక్కాం పట్టుకుంటుంది. కామ్య రోగుని

గాడు, స్త్రీ మరీ పెళ్ళాస్తాది ముందు పట్టింతుకోవాలి సంబంధాల రోగ్య, సెలవేమెంట్లో రోగ్య, ఎంత అనుభవమైన సంగతి? అనిచీవేళం తో స్త్రీనిపట్టే, దుర్బలం, విషాదం అంటే ఇది భర్త వదిలేసిన స్త్రీ గురించి వెళ్ళాలా? దయచేసి అమెను అనాధ చేయొట్టు." అన్నాడు నవ్వువేసి-తున్నట్టుగా.

"అలాగని ఈ పాముని నొక్కడ మెడకు కట్టుకోను?" ఎదురుగా అన్నాడు రమేశ్వ.

"మనిషిని పట్టుకోని సామంభారేమిటి? పట్టి అన్నది వాలా ఎన్ను కారణం; నిజమైన పేరు ఉన్న వాడే అది కారణంగా కనిపించవే కనిపించవచ్చు."

"మాట్లాడడం తెలికే, నాకునా! అదేం ఎన్ను నిషయం కాదు, సామ్యు రోగం. ఎప్పటికీ కలిపి పడి తొట్టుతుంటుందో పట్టుకోవచ్చు కదా తల్లి యుదు. అది అస్త్రే ఎవరికి అవచ్చు? తల్లి వంపించినో, మగడు వంపించినో మమ్మల్ని పోలి నులకే పట్టుకోవాలి? అదేంబుడరదు. మూడు ఆ పట్టు పట్టే పట్టు, వెళ్ళాలా రమేశ్వ, అప్రాతంగా వెళ్ళావే."

"నీదోమాట, నాదోమాటనా అమ్మా? ఇచ్చి

అంగో మనిషిల్లు, అన్నాడు రమేశ్వ.

రోగి ముందు వెళ్ళుతున్నట్టుగా, "నాకు వెళ్ళాను, భార్య వెళ్ళినా, అటువైదా ఇచ్చావే." అంది.

"వెళ్ళావే? వెళ్ళక గూడలా మమ్మల్ని పట్టుకుంటుంది పట్టుకుంటావా?" రమేశ్వ కౌతుక పట్టించుకున్నట్టుగా వెళ్ళవేదమని రోగుని కోట్టాడు.

రోగు రాయిలా నిలబడింది. వెళ్ళాలకే కాస్త మాటా పరిచమన్నట్టుగా నిలబడింది.

అది మూడే ఇంకా కంపం మొత్తంపట్టుగా తొట్టు రోగు మొదలొప్పు. తాం లాగోగాడు రమేశ్వ.

"ఇదే ఏదాని కంటి బంధమిచ్చింది? ఇది ఇటువంటి అయిపోయింది కదా? వెళ్ళావే", అయ్యా మీది గుమ్మంకేసి మా వెళ్ళాడు.

"కనిపించే ఈ రోగుని తెంచి వెళ్ళుకోగింకాను. అన్నిసార్లుగా ఆ రోగి నా మెడలో కట్టుకుంటే మునుముచ్చ విషయా తెంచవే బంధం పడింది. అది మూతం తెంచడం మీరు సాధ్యంకాదు. రోగు ముందున్నారితో అంది.

"ఎందుకు సాధ్యంకాదు? నీ పేరుకే నైతే అదే సాధ్యంకావచ్చు. అదే జరిగితే సామ్యుకారాలు కూడా తెంచడా వేయగలను, తెలుసా?"

రోగును వెళ్ళివేసినంత అనిమ్మామేసింది. మునుముచ్చలా నిర్దిగిపోయినట్టుగా అయ్యి తంకే వెళ్ళు పట్టు మీది పట్టుకుంటే నడిచింది. రోగు పుట్టించి పట్టిన నెం రోగం తరువాత ఒక రోగి రాజారావు వచ్చాడు.

"రోగుని పట్టుకుంటున్నారని నీమాలోనివారు, రఘురామయ్య గారు", అనిచిగాడు.

ఇక అలోనివేంతులు విషయం, నాకునా? బంధునిమ్మంబరకు ఇంతమాటు వెళ్ళిపోషించడం తప్పితే ఇంకేం చేయగలం." విచారంగా అన్నాడు అయ్య.

"మీకే మీ వేదమూ అమె జీవితం మూడు వెళ్ళాలా? అలా జరుగుచోట్టు. అమెకు ఒక మంచి

ఇవారు

యీ యింటాల్లో వీటికొకం తో పుచ్చుకుంటే యీలా అనుకోలేదు చెప్పకుండా

దారి మానడానికి ఎందుకు ప్రయత్నించ కూడదూ?" అడిగాడు రాజారావు.

అడదానికి మళ్ళీ మళ్ళీ మాసిందే దారి కాదుగా అది."

"మీ కూతుర్ని ఇంత అన్యాయం చేసినా ఆ రమేష్ రేపేపాటికి మళ్ళీ పెళ్ళికోడుకై సుఖపడ తాడు. మీ కూతురు మాత్రం మోడుగా నిలచి పోవాలి. అది ఏ తండ్రి, ఏ తల్లి కోరకూడని సరిస్థితి అండీ. మళ్ళీ ఆమెకు పెళ్ళయ్యేందుకు వేయకూడదు?".

"సంప్రదాయం, కుటుంబ మర్యాద దీనికి ఒక్కోప్పు, బాబూ."

"ఒక్కోకపోతే ఒప్పించాలండీ. రేణుకను మోడుగా నిలిపిపోమ్మని చెప్పే ఆ సంప్రదాయమే, ఇంత అన్యాయం చేసిన ఆ రమేష్ ని మాత్రం మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకొని సుఖపడమని చెబుతుంది. అవునా? సంప్రదాయం పేరుతో ఒక జీవితాన్ని మోడుగా చెయ్యడం దారుణమైన అన్యాయం. ఇంత అన్యాయం చేసిన ఆ రమేష్ కు తగిన శాస్తి వేయడానికి ప్రయత్నించండి. మీకూతురికి మళ్ళీ పెళ్ళి చేయడమే అతడికి తగిన శాస్తి వేసినట్టుగా అవుతుందని నా అభిప్రాయం".

"అమ్మాయి సుఖంకోరి సంప్రదాయాలకి

తిలోదకాలిచ్చినా ఒకసారి పెళ్ళియ్యి భర్త వదిలి పెట్టినదాన్ని మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకోవడానికి ముందుకు ఎవరొస్తారు? పైగా అదేదో నరాల వీక్ నెస్ తో ఫిట్ వస్తే సామ్మరోగి అని ముద్ర వేసారు కదా?" బాధగా అన్నాడు రఘురామయ్య.

"ఆ లోపాల్ని నాకు వదిలేయండి. మీరామెమ మళ్ళీ పెళ్ళి చేయడానికి ఒప్పుకుంటే సంబంధం వేను సెటిల్ చేస్తాను. అయితే అతడికి ఇది రెండో పెళ్ళి. అతడి భార్య వీడాది క్రితం వనిపోయింది, ఇద్దరు పిల్లలు. ఇద్దరికీ పెళ్ళియి స్టేట్స్ లో ఉంటున్నారు. అతడికి వయసులో తోడెంతో అవసరం. నొకర్లు గుమాస్తాలుభార్యతో సమానం లాగు కదా. అతడికి పెళ్ళి చేసుకోవాలనే ఆలోచన ఈ మధ్యే కలిగింది.

"మాస్తూ మాస్తూ...వచ్చుడికా?" అయిష్టం వ్యక్తం చేశాడు రఘురామయ్య.

"దాంపత్య జీవితానికి అతడింకా అర్హత కోల్పోలేదు. అతడికో తోడు, అమెకోనీడ. మీరు బాగా ఆలోచించే ఒక నిర్ణయానికి రండి. "నచ్చజెప్ప-తున్నట్టుగా అన్నాడు రాజారావు". రమేష్ స్వార్థానికి, దుర్మార్గానికి బలైన రేణుకను జీవితమంతా మోడుగా నిలిపిపోమ్మనడం ఏం ఫర్మం? పిల్లా పాపంలో ఆమెను కలకలలాడ

నివ్వండి. అమె హృదయంలో రమేష్ చేసిన గాయం మానిపోనివ్వండి."

"వచ్చుడికా?" అని తల్లిదండ్రులు సంకో విస్తుంటే రేణుకే ముందుకు వచ్చి తన అంగీకారాన్ని తెలియజేసింది.

వారం తిరిగి మండ్రా క్రాంతిమిల్ ప్రొవైడరు, లక్షాధికారి అయిన సుందరంగారిలో రేణుక పెళ్ళి జరిగింది. మళ్ళీ పెళ్ళి రోజు వచ్చేసరికి బంగారు బొమ్మలాంటి పాపకు తల్లి అయింది.

సంప్రదాయమని, మళ్ళీ అడపిల్లకు పెళ్ళి మిలుని తన తల్లిదండ్రులు భీష్మింమకు కూర్చోని డంటే తన జీవితం ఏమయ్యేది? రమేష్ చేసిన దారుణమైన అన్యాయానికి గుర్తుగా నిలిచిపోయేది.

సహృదయులైన సుందరంగారి సాహవర్యం తనకు అభింసచేసి ఆ రమేష్ దుర్మార్గానికి సరైన బహుముఖ బహుళ రాజారావు అన్నగారు.

ఈ రోజు ఒక గృహిణిగా, ఒక పాపకు తల్లిగా తన జీవితం కలకలలాడుతున్నవంటే అది రాజారావు అన్నగారు పెట్టిన బిడ్డ.

గతం గుర్తులు వెలిసివేసుకొంటూ ఒక నిట్టూర్పు విడిచింది రేణు.

పాపను తప్పిగా గుండెలకు హత్తుకొంది.

*

ఇదుగూ! నేను ప్రారంభాల్పవం జరిపిన పాఠశాల భవనాలన్నీ కూలిపోయాయి! ఇనం నామీద దుమ్ముల్లి పోసె లాగా వాటిని నాగార్జున సెమెంటుల్లో మరమ్మల్లు చేయించండి - ఛాండీ!!

